

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-1.720.4.2019.MS

Warszawa, 18 lipca 2019 r.

DECYZJA nr DNR-1/37/2019

Na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy VELVET, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę LECH – POL INVEST COMPANY spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Sycowie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odstępuje od nałożenia kary pieniężnej na przedsiębiorcę LECH – POL INVEST COMPANY spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Sycowie i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 26 listopada 2018 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli nr DS.ŻN.8361.383.2018.MP.MaP dotyczący sofy VELVET (dalej jako: „sofa”), wprowadzonej

na rynek przez przedsiębiorcę LECH – POL INVEST COMPANY spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Sycowie.

Zakwestionowany produkt to mebel o konstrukcji skrzyniowo-szkieletowej, tapicerowany tkaniną w kolorze ciemnoszarym o wymiarach: szer.198 cm x gł.100 cm x wys. 43-85 cm. Sofa posiadała miejsce do siedzenia dla 2-3 osób oraz leżenia/spania dla 2 osób (powierzchnia do spania 140 cm x 198 cm). Powierzchnia przeznaczona do spania składała się z dwóch części ruchomych, tj. z oparcia o wymiarach ok. 68 cm x 198 cm, zamocowanego do tylnej oskrzyni dwoma zawiasami oraz leżyska (siedziska) o wymiarach ok. 72 cm x 198 cm, podnoszonego i wysuwanego do przodu na automacie wspomagającym rozkładanie tj. metalowych podnośnikach ze sprężynami, przymocowanych do oskrzyń krótkich pojemnika na pościel. Warstwę sprężynującą stanowiły sprężyny typu bonell. Siedzisko sofy było dzielone – mniejsza część z możliwością regulacji wysokości, stanowiącą również zagłówek. Sofa posiadała dodatkowe trzy poduchy oparciowe (dwie duże i jedną małą). Podstawę sofy stanowiły metalowe nogi. Część stanowiąca siedzisko opierała się z przodu na wykonanej z płyty ramie – pokrytej tapicerką i wzmocnioną listwami drewnianymi, stanowiącą podparcie po jego wysunięciu. Wszystkie elementy produktu były tapicerowane. Elementy skrzyni pojemnika wykonane były z materiałów płytowych drewnopochodnych (płyty lakierowanej). Środek skrzyni i narożniki wzmocniono drewnianymi listwami. Do wsuwania w przód i jednoczesnego podnoszenia siedziska sofy zastosowano po obu stronach skrzyni dwa mechanizmy wspomagające wraz ze sprężynami. Składane oparcie zamocowane było do skrzyni za pomocą dwóch zawiasów, umożliwiających ustawienie pionowe i poziome oparcia, które były skrajnie zamocowane do dłuższych boków skrzyni i do dolnej części oparcia. Skrajna, ruchoma część leżyska (stanowiąca oparcie po ustawieniu do pozycji pionowej) po rozłożeniu do pozycji spania/leżenia nie posiadała podparcia. Odległość od brzegu skrajnej części leżyska, niczym niepodpartego, do miejsca mocowania do skrzyni wynosiła 22 cm.

Bezpośrednio na produkcie (wewnątrz skrzyni) znajdowała się przyklejona etykieta zawierająca m.in. informację: nazwa VELVET; LECHPOL, Syców, ul. Szosa Kępińska 1, Polska. Do produktu załączono kartę gwarancyjną, w której zamieszczono m.in. oznaczenie „LECH – POL INVEST COMPANY spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k., ul. Poznańska 6, 63-600 Kępno”, warunki gwarancji, sposób konserwacji i czyszczenia produktu oraz graficzną instrukcję montażu.

W trakcie kontroli nr DS.ŻN.8361.383.2018.MP.MaP, inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej dokonali oceny bezpieczeństwa sofy VELVET w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym

bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, uwzględniając aktualny stan wiedzy i techniki oraz uzasadnione oczekiwania konsumentów co do bezpieczeństwa tego rodzaju produktów.

W wyniku przeprowadzonych badań organoleptycznych oraz przeprowadzonej próby użytkowej inspektorzy reprezentujący Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej stwierdzili, że sofa może stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż po rozłożeniu mebla i obciążeniu poduchy oparciowej następuje uniesienie krawędzi wewnętrznej tej poduchy do góry (oparcie składa się – wraca do ustawienia pionowego).

W związku z powyższym Prezes UOKiK, w celu zapewnienia ochrony zdrowia i życia użytkowników produktu, uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 4 lutego 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę LECH – POL INVEST COMPANY spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Sycowie (zwanego dalej „stroną postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sof. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK wskazał stronie postępowania jakie działania naprawcze należy podjąć w przypadku podjęcia przez nią decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez sofę. Prezes UOKiK zwrócił się także do strony postępowania z prośbą o przekazanie informacji na temat otrzymanych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem czego one dotyczyły.

W odpowiedzi, w piśmie z 21 lutego 2019 r. strona postępowania poinformowała, iż sofa była produkowana od maja 2018 r. na zamówienie jedyne go dystrybutora – przedsiębiorcy ABRA S.A. z siedzibą w Krakowie, który zakupił 87 sztuk mebla. Jednocześnie strona postępowania oświadczyła, że nie posiada obecnie żadnych sof na stanie magazynowym, gdyż po otrzymaniu informacji o wszczęciu postępowania zaprzestała dalszej produkcji mebla. Strona postępowania wskazała, iż otrzymała jedną reklamację dotyczącą niestabilności mebla. Ponadto strona postępowania poinformowała, iż zawiadomiła wyłącznego dystrybutora o wadzie produktu i konieczności wycofania go z rynku.

Z uwagi na to, iż pierwsze pismo od strony postępowania zostało podpisane przez osobę nieuprawnioną do jej reprezentacji, pismem z 6 marca 2019 r. Prezes UOKiK wezwał ją do uzupełnienia braków formalnych przedmiotowego pisma. Jednocześnie w piśmie tym organ

nadzoru zwrócił się do strony postępowania o przekazanie dowodów poświadczających wyeliminowanie zagrożenia stwarzanego przez sofę.

W dniu 22 marca 2019 r. wpłynęło do UOKiK pismo z 21 lutego 2019 r. od strony postępowania podpisane przez osobę uprawnioną do jej reprezentowania zgodnie z danymi zawartymi w odpisie z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Do pisma strona postępowania załączyła wykaz reklamacji wraz z przykładowymi fakturami sprzedaży sofy.

W piśmie z 26 kwietnia 2019 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania o przekazanie pozostałych dowodów w sprawie, w tym oświadczenia od wyłącznego dystrybutora, że nie posiada na stanie magazynowym sof.

W odpowiedzi pismem z 17 maja 2019 r. strona postępowania oświadczyła, iż zaprzestała produkcji sof jak tylko dowiedziała się o zaistniałej sytuacji tj. od dnia 4 lutego 2019 r. Jednocześnie poinformowała, iż jedyny dystrybutor dysponuje dokumentami niezbędnymi do zakończenia toczącego się postępowania. Do pisma załączyła oświadczenie, iż nie posiada przedmiotowych sof na stanie magazynowym.

Wobec powyższego, pismem z 4 czerwca 2019 r. Prezes UOKiK zwrócił się do wyłącznego dystrybutora o potwierdzenie, czy został poinformowany przez stronę postępowania o prawdopodobieństwie niespełniania wymagań bezpieczeństwa przez sofę oraz o konieczności jej wycofania ze sprzedaży.

Pismem z 17 czerwca 2019 r. przedsiębiorca ABRA S.A. z siedzibą w Krakowie potwierdził, iż został poinformowany o decyzji strony postępowania o zaprzestaniu produkcji sof. Jednocześnie wyjaśnił, iż przedmiotowy produkt znajdował się w wąskim zakresie ekspozycji sklepów ABRA, a jego sprzedaż odbywała się wyłącznie na zamówienie. W związku z zaistniałą sytuacją dystrybutor oświadczył, iż mebel nie jest już dostępny w jego ofercie handlowej, a produkty te nie znajdują się w jego magazynach.

Pismem z 27 czerwca 2019 r. Prezes UOKiK powiadomił stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska w sprawie.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca LECH – POL INVEST COMPANY spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Sycowie wprowadził sofę VELVET na rynek i jest jej producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie, a także osobę, która naprawia lub regeneruje produkt. Zarówno na produkcie jak i w karcie gwarancyjnej dołączonej do sofy widniała informacja, iż producent to: „*LECH – POL INVEST COMPANY spółka z ograniczoną odpowiedzialnością sp. k., ul. Poznańska 6, 63-600 Kępno*”, a ponadto strona postępowania potwierdziła ten fakt w toku postępowania.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Podstawą do wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa sofy stanowiły wyniki badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów reprezentujących Pomorskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, w których stwierdzono, że nieprawidłowości konstrukcyjne sofy mogły stwarzać zagrożenie dla użytkowników, gdyż po rozłożeniu mebla i obciążeniu poduchy oparciowej następowało uniesienie krawędzi wewnętrznej tej poduchy do góry (oparcie składa się – wraca do ustawienia pionowego), co mogło spowodować upadek użytkownika na podłogę (szczególnie podczas

przemieszczania się na meblu, np. podczas snu) i powstania uszkodzeń ciała, takich jak urazy głowy, stłuczenia i złamania.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w związku z czym może stwarzać zagrożenie dla zdrowia lub życia konsumentów. Przedsiębiorca będący stroną niniejszego postępowania nie zakwestionował powyższych ustaleń, ponadto niezwłocznie po otrzymaniu informacji o wszczęciu niniejszego postępowania zaprzestał produkcji mebla.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż strona postępowania produkowała sofy od maja 2018 r. do początku lutego 2019 r. na zamówienie wyłącznego dystrybutora. Zgodnie z jej oświadczeniem wprowadziła na rynek 87 sztuk sof. Strona postępowania, w ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt poinformowała wyłącznego dystrybutora o niespełnianiu przez sofy wymagań bezpieczeństwa. Jednocześnie zaprzestała ich dalszej produkcji. Działania podjęte przez stronę postępowania zostały potwierdzone przez dystrybutora, który poinformował, że został powiadomiony o zaistniałej sytuacji, oświadczając jednocześnie, że wycofał ze swojej oferty handlowej sofę VELVET i aktualnie nie posiada jej już na stanie magazynowym.

Mając na uwadze dowody przekazane w toku prowadzonego postępowania Prezes UOKiK uznał, iż są one wiarygodne i wystarczające do uznania, że przedsiębiorca LECH – POL INVEST COMPANY spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Sycowie wyeliminował zagrożenia stwarzane przez produkt będący przedmiotem postępowania.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis) przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, waga naruszenia prawa musi być znikoma. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-

gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż w strona postępowania wprowadzała na rynek sofę w krótkim okresie czasu (tj. od maja 2018 r. do początku lutego 2019 r.), ponadto ilość sof wprowadzonych na rynek (tj. 87 sztuk) była niewielka w odniesieniu do liczby potencjalnych użytkowników, a od momentu powzięcia wiadomości o dokonanym naruszeniu prawa strona postępowania bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia. Podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowany produkt, których żądał Prezes UOKiK. Wskazać należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkt miały swoje nieszczęśliwe następstwa, za wyjątkiem informacji od strony postępowania o jednej reklamacji dotyczącej niestabilności produktu. Jakkolwiek wada konstrukcyjna zakwestionowanych sof mogła potencjalnie powodować powstanie uszkodzeń ciała, takich jak urazy głowy, stłuczenia i złamania, należy mieć na uwadze, że prawdopodobieństwo zajścia ww. urazów na skutek uniesienia się leżyska i upadku konsumenta nie było duże – przy przewróceniu się użytkownika w czasie snu na część leżyska nieposiadająca podparcia wynosiło 2/1000 przypadków, a przy siadaniu obudzonego w nocy użytkownika na tej części leżyska wynosiło 7/1000 przypadków, w związku z czym w opinii Prezesa UOKiK całkowite ryzyko stwarzane przez produkt nie było poważne, a naruszenie prawa wynikające z wprowadzenia na rynek sofę było znikome. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu

postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę LECH – POL INVEST COMPANY spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w Sycowie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustaw o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 z późn. zm.), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami

administracyjnymi (Dz. U. z 2003 poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego, w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku
Anna Mazurak